

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20451/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Димић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, оба из ..., чији је заједнички пуномоћник Славољуб Миросављевић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 757/23 од 10.05.2023. године, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 757/23 од 10.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 757/23 од 10.05.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини П 1080/22 од 13.02.2023. године, одбачена је тужба тужиоца против туженог ББ из ..., у делу тужбеног захтева којим је тражио да се утврди да је тужени самовласно заузео простор од к.п. бр. .. КО ..., на ком тужилац има право својине, које заузео је учињено жичаном оградом на бетонским стубовима изграђеним од стране туженог, у мерама и границама које би тужилац прецизирао након увиђаја суда и достављања налаза и мишљења вештака грађевинске и геодетске струке, те којим би се наложило туженом да уклони жичану ограду са бетонским стубовима, у мерама и границама и на начин који би био прецизиран након достављања налаза и мишљења грађевинске и геодетске струке, а да заузети простор врати тужиоцу у државину и коришћење, као и евентуални тужбени захтев у делу којим је тражио да се тужени обавезе да постављену жичану ограду и стубове који се налазе на к.п. бр. .. КО ..., исправи и поправи у границама које би тужилац прецизирао након пријема извештаја вештака грађевинске струке, као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 757/23 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Јагодини П 1080/22 од 13.02.2023. године, а жалбу тужиоца одбијена, као неоснована.

Против решења другостепеног суда тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о одбачају тужбе тужиоца у делу захтева за чинидбу у односу на једног туженог, а због пресуђене ствари, коју је суд донео применом одредбе члана 294. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку. Указивање ревидента у ревизији на примену одредбе о нужном и јединственом супарничарству у смислу одредбе члана 211. став 1. Закона о парничном поступку, је без утицаја на одлучивање о посебној ревизији, имајући у виду да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, док битна повреда одредаба парничног поступка (на коју ревидент указује у ревизији), није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради чинидбе (предају у државину и отклањања извора опасности од настанка штете), тужилац је поднео 16.08.2022. године, а вредност предмета спора је утврђена од стране првостепеног суда на износ од 10.000,00 динара, па је тужиоцу наложено плаћање судске таксе на тужбу у износу од 1.900,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**